

05/09/2023

Митрополит Јоаникије: Бог и Свети Василије и Петар Цетињски били су нам много пута у помоћи, нарочито на дан устоличења

Његово високопреосвештенство Митрополит црногорско-приморски г. Јоаникије служио је јутрос , 5. септембра, Свету службу Божију у Цетињском манастиру уз саслужење свештенства намјесништва цетињског и свештеномонаштва ове свете обитељи и молитвено учешће вјерног народа. Светом архијерејском литургијом на оданије празника Успења Пресвете Богородице, молитвено је обиљежена друга година дана од када је у Цетињском манастиру устоличен Митрополит црногорско-приморски г. Јоаникије.

На крају Свете литургије у име духовне пастве, свештенства и монаштва, вјерног народа, протојереј Остоја Кнежевић је честитао Владици Јоаникију двогодишњицу устоличења, молећи се за његово долгоденствије и изобилну

помоћ Божију у даљем неуморном проповиједању Ријечи Божије и свједочењу Христа распетог и васкрслога ради нас људи и нашега спасења.

Бесједа о. Остоје Кнежевића

Ваше високопреосвештенство, драги Владико, дозволите да на крају ове службе споменемо да је данас дан када сте се у овој светињи, у Цетињском манастиру, успели на трон Светога Петра Цетињскога, на који Вас је изабрала Црква Божија. И да споменемо да Вас је у овај дан Господ призвао на то велико служење, али Вас је призвао и на ношење великога и тешкога крста, а тај крст је такав преко 800 година колико постоји ова катедра и овај трон митрополита зетских и црногорско-приморских. Али у ношењу овога тешкога крста Господ Вас је даровао и дарује свакодневно и великим радостима стога што се Ваша духовна паства, Ваше свештенство и монаштво свакога дана моли за Вас и кроз Вас, свога архипастира, сви ми, свештенство, монаштво и вјерници, приводимо се Богу нашему и већ овдје у своме земаљском животу, Ви видите и осјећате колико народа данас у Митрополији црногорско-приморској је богољубиво и богочежњиво и колико је боготражитеља данас у нашему народу.

Посебно је радосно гледати и видјети људе који долазе у своје светиње не само зато што то налаже традиција, иако дуга и свијетла и велика традиција учи наш народ, и у његовим коријенима јесте да они буду богочежњиви и богољубиви. Видимо у данашње вријеме много младих људи који се труде да се остваре у подвигу љубави према Богу и према ближњима, посебно је то радосно када су велики постови, велики црквени празници, када видимо мноштво душа жедних Бога како приступају и како се сједињују са Богом својим. Један такав дивни догађај смо имали и овдје у суботу када су се хиљаде наше дјеце сабрале и прослављале Бога нашега. Посебно имамо потребу то данас да поменемо, јер знамо да сте Ви архипастир који у томе видите и налазите смисао свога служења, који сте у потпуности свој живот предали томе, да оне које Вам је Бог повјерио, Њему и приведете. И зато колико год било тешко крстоношење Митрополита црногорско-приморског, толико је, мислим, још већа радост тога служења којом Вас Бог награђује.

Нека Вас та радост укријепи на многе године служења у благослову Божијем, нека Ваши велики свети претходници, митрополити цетињски, буду молитвеници пред Богом, да Ваше служење увијек буде свијетло и радосно и Богом благословено!

Традиционално, датуме који су на неки начин и Ваши лични, а сви Ваши

лични датуми јесу и од црквеног значаја, некако не обиљежавамо или их обиљежавамо врло скромно, зато што Ви не иштете те славе земаљске, али ми некако нађемо прилику и начин, у оној мјери колико нам дозволите, да их обиљежавамо.

Нека би молитве Вашег свештенства и дивног монаштва, многобројног и вјерног народа, као и свих оних душа широм земљиног шара који слушају Вашу ријеч и који Вас воле, и свих Ваших ученика, данас су са нама и ученици Цетињске богословије, као и свих Ваших ученика који су свештенослужитељи на свим оним крајевима гдје Црква српска постоји, нека би Вас наше молитве и љубав укријепили и дали снаге да још много година тако неуморно проповиједате Ријеч Божију и свједочите Христа распетог и васкрслога ради нас људи и нашега спасења.

Многа и благаја љета!

Заблагодаривши на љубави, Високопреосвећени Митрополит Јоаникије је у свом архипастирском обраћању казао да се свештенство и монаштво у овој Митрополији умножава и да, хвала Богу, народ иде путем који су одредили Свети Сава, Свети Василије, Свети Петар Цетињски, који нас руководе, обједињују и дају снаге да превазилазимо сва искушења.

Бесједа Његовог високопреосвештенства Митрополита црногорско-приморског г. Јоаникија

Благодарим оче Остоја, на овим лијепим ријечима, благодарим цијелом свештенству и монаштву Митрополије црногорско-приморске на њиховој помоћи у овој светој архипастирској служби, јер ја као појединац не бих могао ништа учинити без својих саслужитеља, без својих сарадника, свештеника, монаха, монахиња и вјерног народа.

Двије године су од мога устоличења, сјећамо се прије свега оних дивних момената и дивнога дочека Његове светости Патријарха српског господина Порфирија и осталих 30-ак архијереја из Српске православне цркве и других помјесних Цркава у Подгорици уочи мога устоличења. То је био један велики догађај! Сјутрадан Његова светост Патријарх српски господин Порфирије показао је велику одлучност, баш онакву каква приличи када дође у Црну Гору гдје се не може размишљати овако или онако у тешким моментима, него мора бити само једна одлука и у том погледу Његова светост Патријарх српски је препознао шта треба чинити. Наравно, и ја нисам имао никакву другу мисао него да устоличење наше буде на Цетињу.

Друге могућности просто није било, јер треба наставити континуитет зетских и цетињских митрополита. И хвала Богу то се све некако лијепо завршило иако је било много искушења. Ако је икада Свети Петар био присутан у своме народу, био је тога дана. Он је подејствовао, измолио пред Престолом Божјим, иако су биле подигнуте велике тензије, да се све смири и добро заврши. Имало би се шта рећи, имао бих и ја шта рећи о тензијама које су тога дана биле, али једино што хоћу да кажем је да немам никакве мржње, нити сам имао, нити имам у свом срцу према онима који су тога дана правили неред на Цетињу и трудили се, на сваки могући начин, да спријече моје устоличење и Цркву Божију спријече у вршењу њене свете службе. Бог је определијелио другачије и слава Богу на свему! Наравно да свима праштамо, потпуно вјерујемо у Божији промисао – да ће Бог открити свачија дјела, и добра и лоша, и свачије намјере. И већ видимо да Божији промисао дјелује и потврђује оно што је добро да је добро, а оно што није добро да открива да није добро и указује на то да не треба ићи лошим путем, нити путем мржње, пакости или, не дај Боже, још нечега горега.

Данас треба да поновимо оно што смо понављали и говорили и уочи и на дан устоличења, да је највећа обавеза, највећа дужност епископа који је изабран на трон митрополита црногорско-приморских, да чува велико насљеђе и велику традицију од 800 година. То заиста јесте велика обавеза, велика одговорност, сачувати част и образ, чистоту и светињу овога светога престола који је утврдио Свети Сава прије 800 година и који од тада непрестано овдје освећује душе многих и приводи их, кроз свету архијерејску службу њених митрополита, Господу Исусу Христу и Царству Његовом небескоме.

Драга браћо и сестре, треба се сјећати онога што је добро и наравно треба превазилазити све оно што је лоше, прије свега треба гледати у будућност,

као што говори Свети апостол Павле: оно што је за мном остављам, а устремљујем се према звању Царства небескога.

О узвишености, светости и одговорности свете архијерејске, архипастирске службе, рекли смо, чини ми се, довољно на дан нашега устоличења. Данас када се осврћемо на ове двије године, а скоро три године од кад сам преузео одговорност за овај свети престо послје упокојења блаженопочившег Митрополита Амфилохија, видимо да су нам Бог и Свети Василије и Свети Петар Цетињски били много пута у помоћи, нарочито на дан устоличења, да се све заврши добро, јер, нажалост, било је такво искушење и било је много оних који су жељели да се пролије крв овдје на Цетињу. Али ми смо се само молили за мир и да се братска љубав утврди међу нама и даће Бог, и то је наша служба и наша молитва и наша жеља и наша радост да се миримо, јер кад смо у братском миру и у братској љубави онда смо сви јаки, онда сви можемо да стварамо, сви можемо да чинимо добро и сви смо пуни радости, снаге и спремности на свако добро дјело, а када смо у завади, раздорима, а и то нам није непознато, онда смо слаби, нејаки.

Међутим, милост Божија која се непрестано излива преко светих служби, преко наших светиња, преко кивота светаца, Светог Василија Острошког, Светог Петра Цетињског, Светога Арсенија архиепископа Пећкога, Преподобнога Стефана Пиперскога, она нас увијек окреће на добро, увијек нас обнавља, оснажује.

И данас смо пуни радост и видимо да и наша Богословија, која је почела школску годину, напредује. Почела је са радом и Православна гимназија Светога Саве у Подгорици, који смо управо благословили, радимо зграду. Свештенство и монаштво се умножава у овој Митрополији и хвала Богу овај народ иде својим путем, онако како су одредили Свети Сава, Свети Василије, Свети Петар Цетињски. Они нас руководе, обједињују и дају нам снаге да превазилазимо сва искушења.

Надамо се да ће и у нашој држави, међу различитим структурама, доћи до дијалога, до међусобног разумијевања, до добрих решења, да за овај народ дођу нека боља времена када ћемо имати више правде, разумијевања, више посла, више међусобне љубави и то је оно чему тежимо и сваки дан се Богу молимо.

Богу нашему слава, који нас укрепљује, који покрива и наше немоћи и слабости, који нам даје снаге да превазилазимо искушења, који нам даје снаге да увијек идемо напријед, да никада не посустанемо и не клонемо, него

да се увијек кријепимо овом светом службом која нас позива да горе имамо
срца, а то нас Божија благодат и милост подижу и уливају снагу и силу у
наша срца да увијек идемо напријед, да увијек добро мислимо, да увијек о
ди и Бог ће му дати снаге
; свима Божији благослов,
мин Боже дај!

mitropolija.com